സാഹിത്യവും ശാസ്ത്രവും കമ്യൂണിസവും വേദാന്തവും ഒരു മനുഷ്യനിൽ സംഗമിച്ചതാണ് അക്കിത്തം അച്യുതൻ നമ്പൂതിരി. ഇവയെല്ലാം സംഗമിച്ച് സമഗ്രരൂപം കൊണ്ട മഹാപ്രപഞ്ചസ്നേഹമാണ് അക്കിത്തത്തിന്റെ കവിത. എല്ലാം ഉൾക്കൊള്ളുന്ന കടൽശംഖിന്റെ നാദം ആ കവിതയിൽ മുഴങ്ങുന്നത് കേൾക്കാം. അക്കിത്തത്തെ ഏറെ പ്രചോദിപ്പിച്ച ശ്രീരാമകൃഷ്ണ പരമഹംസരുടെയും സ്വാമി വിവേകാനന്ദന്റെയും ശ്രേണിയിൽക്കൂടെ ഒരു സന്ന്യാസി അദ്ദേഹവുമായി നടത്തിയ ഈ അഭിമുഖം കവിയുടെ കാതലിൽച്ചെന്ന് തൊടുന്നു

എനിക്ക് പ്രിയം സർവജീവജാലങ്ങൾക്കു സ്വാസ്ഥ്യമുണ്ടാക്കുന്ന ജീവിതകല

അക്കിത്തം/ സ്വാമി നന്ദാത്മജാനന്ദ

swaminandatmajananda@gmail.com

? കമ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടിയുടെ ഭാഗമാവുകയും ഇ.എം.എസിന്റെ കൂടെ പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്ത അങ്ങ് വിപ്ലവപ്രസ്ഥാനങ്ങൾ മുന്നോട്ടുവെച്ച ആശയങ്ങൾ ഈ മണ്ണിൽ വേരൊടാതെ പോയതിനെക്കുറിച്ച് ആലോചിച്ചിട്ടുണ്ടോ?

= വേദാന്തർഗതമായ തുല്യതയുള്ള പ്രായോഗികരൂപം എന്ന നിലയിലാണ് ഞാനും കമ്യൂണിസ്റ്റ് സംവിധാനത്തെ കണ്ടത്. രണ്ടുതവണ കമ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടി മെമ്പർഷിപ്പ് എന്റെ മുമ്പിൽ വന്നിരുന്നു. ഒരു ചുമന്ന കാർഡ്. അതിലെഴുതിയിരുന്ന വരി ഞാനിന്നും ഓർക്കുന്നു, 'ലെനിൻ സ്ഥാപിച്ചു വളർത്തിയ പാർട്ടിയിൽ അംഗമാവുന്നത് എന്റെ ജീവിത ഭാഗ്യമാണ്'. ഞാനാ മെമ്പർഷിപ്പ് സ്വീകരിച്ചിട്ടില്ല. ഇ.എം.എസിന്റെ സെക്രട്ടറിയെപ്പോലെ പ്രവർത്തിച്ചിട്ടുണ്ട്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആത്മകഥയിലെ പല ഭാഗങ്ങളും ഞാൻ കേട്ടെഴുതിയതാണ്. രണ്ടിലവ 1946-ൽ കൊണ്ടുവന്ന 'കൽക്കട്ട തിസീസി'നുശേഷം ജീവിതം വഴിത്തിരിവിലെത്തി. വിപ്ലവത്തിലൂടെ കമ്യൂണിസം എന്ന ഹിംസയുടെ പക്ഷം(സ്ഥാലിന്റെ വഴി) അക്കാലത്തെ ചൂടുപിടിച്ച ചർച്ചയായിരുന്നു. അന്ന് തൃശ്ശൂർ യോഗക്ഷേമസഭയുടെ ഓഫീസിൽ ഒരു പരിചാരികായി പോയ എന്റെ കൂടെ ഒരു സുഹൃത്തു താമസിച്ചിരുന്നു. വടക്കൻ മലബാറിലെ സ്വരണഖനം ഒരു തൊഴിലായി നൽകിയ നേതാവ്. ഇടപ്പള്ളി പോലീസ് സ്റ്റേഷൻ ആക്രമണത്തിൽ പോലീസുകാരുടെ അടിക്കൊണ്ടു മരിച്ചുപോയി. ഇംഗ്ലീഷ് ഭാഷയിൽ വലിയ പ്രാവീണ്യമുള്ള പക്ഷേ സാത്വികനായ വ്യക്തി. അദ്ദേഹം രണ്ടിലെഴുതുകയുമുണ്ടായിരുന്നു (ഇംഗ്ലീഷിൽ കുന്നുകുന്നോ എഴുതിയിട്ടുണ്ട് എന്റെയും, ശാസ്ത്രജീവൻ കരിക്കോട്ടിന്റെയും മറ്റു പലരുടെയും. സ്വാനിധ്യത്തിൽ വായിച്ചുകേട്ട്, അദ്ദേഹം തന്റെ കാലുവയിൽ കുനിയിരുന്ന തോക്ക് എന്റെ ശ്രദ്ധയിൽപ്പെട്ടു. ഇടപ്പള്ളി പോലീസ് സ്റ്റേഷനിലെ പാവാളി എന്ന പോലീസുകാരനെ ഇല്ലാതാക്കാൻ വേണ്ടിയാണ് ആ തോക്ക് കരുതിയിരുന്നത് എന്നു മനസ്സിലായി. 'പാവാളിപ്പിള്ളയുടെ പരക്കെ ആട്ട്' എന്നൊരു വാസ്തുട്ട് എല്ലാവരുടെയും ചുണ്ടിലുണ്ടായിരുന്നു.

വലിയ വേദനയാണ് ഉള്ളിൽ തോന്നിയത്. അന്നുമുതൽ ജീവിതം മറ്റൊരു തിരയിലേക്കു മാറിയൊഴുകി. വലിയൊരു പരിണാമമാണ് 'കൽക്കട്ട തിസീസ്' എന്നിലുണ്ടാക്കിയത്. കെ. രാമമോഹനെപ്പോലുള്ള ഉൾക്കാഴ്ചയും പാണ്ഡിത്യവുമുള്ളവരുടെ ആശയങ്ങൾ പാർട്ടി നയമായി സ്വീകരിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ എന്നു ഞാൻ ആശിച്ചുപോയിട്ടുണ്ട്. രാമമോഹനെ ഓർശനികനായ ഭരാൾ എന്നെപ്പറയ്ക്കേ വിശേഷിപ്പിക്കാം. അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിശകലനം ഇന്ത്യൻ മണ്ണിന്റെ സത്തയെ ഉൾക്കൊള്ളുന്നതും ഉപനിഷത്തിലുന്നിയതുമായ കാഴ്ചപ്പാടായിരുന്നു.

? വേദാന്തപ്രചാരണത്തിനുവേണ്ടി 'അനാദി' എന്ന മാസിക തുടങ്ങിയ അങ്ങ് വേദസംരക്ഷണത്തെ സ്വധർമമായി ഏറ്റെടുത്തിട്ടുള്ള ആളാണല്ലോ? വേദത്തോടുള്ള ആരാധനയ്ക്കു പിന്നിൽ

= അനാദി മാസിക എഴുപതുകളിൽ എന്റെ ഉത്സാഹത്തിൽ തുടങ്ങിയതാണ്. വി.എം. നായരും ബാലാമണിയമ്മയും ചേർന്ന് ആദ്യലക്കം തവനൂരിൽ പ്രകാശനം ചെയ്തു. അവിടെത്തന്നെയാണ് പ്രസ്സും ഓഫീസും ഉണ്ടായിരുന്നത്. ഒരാവേശത്തിൽ വേദസാഹിത്യ പ്രചാരണത്തിനു വേണ്ടി തുടങ്ങിയതാണ്. കുറച്ചുകഴിഞ്ഞപ്പോൾ കാശില്ലാതെ, സഹായിക്കാൻ ആളില്ലാതെ നിരാശനായി എല്ലാം. നിർവേദത്തിൽ വന്നു. എർക്കാ രാമൻ നമ്പൂതിരി, ഇ.ആർ. ശ്രീകൃഷ്ണ ശർമ, ഡോ കെ. കുഞ്ഞുണ്ണിരാജ തുടങ്ങിയ ഹോ പണ്ഡിതന്മാരെ തെരുവിച്ചു കൂട്ടാനും, ഇത്തിരിനേരത്തിൽ ഒരാവേശമുണ്ടാക്കാനും കഴിഞ്ഞു എന്നതു മാത്രമാണ് അതുകൊണ്ടുണ്ടായ ഗുണം. ഒരിക്കൽ പൊന്നാനിയിൽ പോയപ്പോൾ ഇടശ്ശേരി അനാദി വായിക്കാറുണ്ടായിരുന്നുവെന്നും തനിക്ക് പരിചിതമല്ലാത്ത പുതിയൊരു ലോകം അക്കിത്തം തന്റെ മുന്നിൽ തുറന്നുവെച്ചു എന്നും പറയുകയുണ്ടായി. ഇതിനൊക്കെ ശേഷമാണ് വേദപ്രചാരണത്തിന് പുതിയ വഴികൾ രൂപപ്പെട്ടുവന്നത്.

പുതുതലമുറയോട് പ്രത്യേകിച്ചൊന്നും പറയാനില്ല. ഞാനതിനു യോഗ്യനല്ല.

വേദപ്രചാരണം റേഡിയോയിലൂടെപ്പോലും ചെയ്യാൻ ശ്രമിച്ച ഒരാളാണ് ഞാൻ. അത്തരത്തിലുള്ള ആദ്യത്തെ സംഭാഷണമായിരുന്നു അത്. മനുഷ്യരാശിയെ എല്ലാ ബലഹീനതകളിൽനിന്നും മോചിപ്പിക്കാനുള്ള ശക്തി വേദത്തിനുണ്ട്. ഈ തത്ത്വചിന്തയുടെ ആഴം തിരിച്ചറിഞ്ഞിട്ടാണ് വിവേകാനന്ദസ്വാമികളും മറ്റും അതിന്റെ പ്രചാരണത്തിനായി ജീവിതം ഉഴിഞ്ഞുവെച്ചതെന്നു ഞാൻ കരുതുന്നു. ശങ്കരാചാര്യരുടേത് ഭാരതകേന്ദ്രിത പ്രവർത്തനങ്ങളായിരുന്നുവെങ്കിൽ വിവേകാനന്ദന്റേത് ലോകത്തെ ആകെ മുൻനിർത്തിക്കൊണ്ടുള്ളതായിരുന്നുവല്ലോ. **വേദം എല്ലാവർക്കുമുള്ളതാണ്. വേദം ജാതിമതഭേദമെന്യേ സംസ്കൃതഭാഷ പോലെ എല്ലാവരും അഭ്യസിക്കേണ്ടതാണ്. ലോകത്തിലെ ഒട്ടുമിക്ക ചിന്താരീതികളും വേദത്തിൽ കാണാൻ കഴിയും. എന്നെ ഏറ്റവും കൂടുതൽ ആകർഷിച്ചത് വേദത്തിലെ സമത്വദർശനമാണ്. സർവജീവജാലങ്ങളെയും അത് ഒരു പോലെ കാണുന്നു. 'സമാനമന്ത്രം' തന്നെ ഉദാഹരണം. 'സംഘച്ഛധ്വം സംവദദ്ധ്വം...' വേദം വാശ്ശാനം. ചെയ്യുന്ന തുല്യത അതെത്രത്തോളം പ്രായോഗികമാക്കാമെന്നതായിരുന്നു ചോദ്യം. ഭൂതലയോളുള്ള എന്റെ ആഗ്രഹം. 'സമത്വദർശനം.' എന്റെ ലക്ഷ്യമാണ്. ആ തുല്യത ലോകത്തു കൊണ്ടുവരാൻ കമ്യൂണിസ്റ്റ് ആദർശത്തിനാവും എന്നു കരുതിയാണ് ഞാൻ അത്തരം ആശയങ്ങളുമായി അടുത്തത്. തുല്യതയെ ആണല്ലോ മാർക്സ് മുന്നോട്ടുവെച്ചത്. പ്രപഞ്ചത്തിന്റെ മുഴുവൻ സമദർശനമായ ഉപനിഷദ്ചിന്തയെ മാർക്സ് അറിയാൻ ഇടയായിരുന്നുവെങ്കിൽ എന്ന് പലപ്പോഴും ചിന്തിച്ചുപോയിട്ടുണ്ട്.**

? 'ഒരു കണ്ണീർക്കണം മറുള്ളവർക്കായ് ഞാൻ പൊഴിക്കവേ ഉദിക്കയാണെന്നാത്മാവിൽ ആയിരം സൂര്യരെന്നുടെ.
ഒരു പുഞ്ചിരി ഞാൻ മറുള്ളവർക്കായ് ചെലവാക്കവേ ഏകദേശത്തിലുലാവുന്നു തിന്മനിർമല പരർമേഖ' ഈ വരികളിലൂടെ കൊണ്ടുവരാൻ ശ്രമിച്ചത് ഭാരതീയ ഋഷിദർശനത്തെ തന്നെയാണ് എന്നു പറഞ്ഞാൽ തെറ്റുണ്ടോ?

= 'ഇരുപതാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ ഇതിഹാസം' പുറത്തിറങ്ങിയതിനുശേഷം വളരെ ആനന്ദം പകരുന്ന ഒരു സംഭവമുണ്ടായി. വിനോബാ ഭാവെ പ്രകടിപ്പിച്ച അഭിപ്രായമാണത്. വിനോബാഭാവെ ഞാൻ ഏറെ ആദരിക്കുന്ന ഒരു വ്യക്തിയാണ്. ഭാരതീയനായ കമ്യൂണിസ്റ്റ് എന്നു വിശേഷിപ്പിക്കാവുന്ന ആൾ. മലയാളം നന്നായി വശത്താക്കിയിരുന്ന അദ്ദേഹം എന്റെ ആ കവിത വായിച്ചശേഷം പറഞ്ഞത് 'ഈ കവിതാപുസ്തകം ഒരുവശത്ത് ഇംഗ്ലീഷിലും മറുവശത്ത് ഹിന്ദിയിലുമായി അച്ചടിച്ച് ലോകമുഴുവൻ പ്രചരിപ്പിക്കണ'മെന്നാണ്. ഈ അഭിപ്രായം വിനോബാ ഭാവെയുടേതാണെന്നത് എന്റെ ഉള്ളിൽ വലിയ സന്തോഷമുണ്ടാക്കി.

? അങ്ങു സംസാരിച്ചത് ജീവിതത്തിലെ വലിയൊരു പരിണാമത്തെപ്പറ്റിയാണല്ലോ?

= സർവജീവജാലങ്ങൾക്കും സ്വാസ്ഥ്യമുണ്ടാക്കുന്ന ഒരു ജീവിതകലയാണ് ഞാൻ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നത്. ഇടശ്ശേരിയും നാലുപേരും എനിക്കു പറഞ്ഞുതന്നത് അതാണ്. കൽക്കത്തയിലെ 'ശാന്തിനികേതനിൽ' പോയപ്പോൾ രാപകൽ ബേജ് രൂപകല്പന ചെയ്ത ഒരു ഗാന്ധിപ്രതിമ കണ്ടു. തലയോട്ടിയിൽ ചവിട്ടിനിൽക്കുന്ന ഗാന്ധി. അതു കണ്ടപ്പോൾ എനിക്ക് എന്റെ 'വെളിച്ചം വുദ്ധമാണല്ലീ, തമസ്സല്ലോ സുഖപ്രദം' എന്ന വരിയാണ് ഓർമവന്നത്. ഞാനെന്റെ കവിതയിൽ ചെയ്തിട്ടുള്ളത് ആശയത്തിന്റെ തിരിച്ചിലാണ്. രാപകലും അഹിംസയുടെ ഒരു തരം തിരിച്ചിടലല്ലേ ഈ ശില്പത്തിലൂടെ ചെയ്തിട്ടുള്ളത് എന്നെനിക്കു തോന്നി.

? ശ്രീരാമകൃഷ്ണമഠവുമായുള്ള അങ്ങയുടെ ബന്ധം എങ്ങനെയാണ് രൂപപ്പെട്ടത്

= കുഞ്ഞുണ്ണിമാഷാണ് ആശ്രമവുമായി കൂടുതൽ ബന്ധപ്പെടുത്തിയത്. കവിതയെഴുതാൻ പ്രേരിപ്പിച്ചത് അക്കിത്തമാണെന്നു കുഞ്ഞുണ്ണിമാഷ് പറയുമായിരുന്നു. 'എന്നെ കവിയാക്കിയത് അങ്ങാണ്' എന്ന് പലവട്ടം എന്നോടും പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. അന്ന് കുഞ്ഞുണ്ണിമാഷ് രാമകൃഷ്ണമിഷനിലാണ് താമസിച്ചിരുന്നത്. കുഞ്ഞുണ്ണിമാഷുമായുള്ള ആത്മബന്ധമാണ് ശ്രീരാമകൃഷ്ണ ആശ്രമത്തോളമായി അടുത്തു പരിചയപ്പെടാൻ നിമിത്തമായിത്തീർന്നത്. കോഴിക്കോട് റേഡിയോ നിലയത്തിലുണ്ടായിരുന്ന ഞാൻ അങ്ങനെ കോഴിക്കോട് രാമകൃഷ്ണമിഷനിലെത്തി. സി ജ്ഞാനാത്മാനന്ദസ്വാമി, പണ്ഡിതപ്രവരനുണ്ട് ധ്യാനാനന്ദസ്വാമി, ശക്രാനന്ദ സ്വാമി എന്നിവരുമായി എനിക്ക് വളരെ അടുപ്പമുണ്ടായിരുന്നു. അവരെല്ലാവരും ഇവിടെ ഇല്ലത്തു വരുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്.

ശാരദാദേവിയെക്കുറിച്ച് അക്കാലത്ത് എഴുതാനിടയായ ഒരു കീർത്തനം, പുറന്നാട്ടുകര ശ്രീരാമകൃഷ്ണമഠം പ്രസിദ്ധീകരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഭജനാവലി യിൽ ഉൾപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. പ്രബുദ്ധകേരളം മാസികയുടെ ശതാബ്ദി ആഘോഷങ്ങളുടെ സമാപനവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടുണ്ടായിരുന്ന ചടങ്ങിൽ ഉദ്ഘാടകനായി പങ്കെടുത്തതിനുശേഷം, പിന്നെ രാമകൃഷ്ണമിഷന്റെ ആഗോള അധ്യക്ഷനായിരുന്ന സ്വാമി ഗംഭീരാനന്ദ ഒരു അസാധാരണ വ്യക്തിത്വമായിരുന്നു വാക്കിലും പെരുമാറ്റത്തിലുമുണ്ടായിരുന്ന അദ്ദേഹത്തെ ആരാധനയോടെയാണ് എല്ലാവരും കണ്ടിരുന്നത്. സ്വാമികളെക്കുറിച്ച് 'ഗംഭീരാനന്ദസ്വാമിക്ക് സ്വാഗതം' എന്ന ഒരു ലേഖനം എഴുതിയത് ഓർമവരുന്നു.

ശ്രീരാമകൃഷ്ണമഠങ്ങളുടെ ആഗോളതല സ്ഥാനമായ കൊൽക്കത്തയിലെ ബേലൂർ മഠത്തിൽ താമസിച്ച കാലം ഇടയ്ക്കിടെ ഓർമിക്കാറുണ്ട്. ICAR-ന്റെ ഡയറക്ടറായിരുന്ന ഡോ. കെ.പി.പി. മേനോനാണ് ഈ യാത്ര ആസൂത്രണം ചെയ്തത്. ഗംഗയുടെ തീരത്ത് വിവേകാനന്ദഭാവനയിൽ വിരിഞ്ഞ ആശ്രമസമുച്ചയവും തൊട്ടടുത്തുള്ള ദക്ഷിണേശ്വരം കാളിക്ഷേത്രവും ഒരിക്കലെങ്കിലും സന്ദർശിച്ചവർക്കു മറക്കാനാവാത്ത അനുഭവത്തെയാണ് നൽകുന്നത്. പ്രത്യേകിച്ചും കാളിസന്നിധത്തിലെ പരമഹംസരുടെ മുറിയിൽ ഒരു പ്രത്യേക അനുഭവമുണ്ട്. ശ്രീരാമകൃഷ്ണൻ ഉണർത്തി സജീവമാക്കിയ ദക്ഷിണേശ്വരം കാളിയോടും എന്തെന്നില്ലാത്ത ആകർഷണം തോന്നിയിട്ടുണ്ട്.

? വിവേകാനന്ദ സാഹിത്യത്തെ അടുത്തറിഞ്ഞിട്ടുള്ള ഒരാളെന്ന നിലയ്ക്ക് അതു ചെലുത്തിയ ജീവിതസ്വാധീനത്തെപ്പറ്റി പറയാമോ

= വിവേകാനന്ദനിലേക്കുള്ള യാത്ര സ്വാഭാവികമായും സംഭവിച്ചതാണ്. സ്വാമി വിവേകാനന്ദനെ വായിക്കാത്ത എഴുത്തുകാർ മലയാളത്തിൽ അക്കാലത്തുണ്ടായിരുന്നില്ല എന്നാണെനിക്കു തോന്നുന്നത്. (ചിരിച്ചുകൊണ്ട്) ഇപ്പോഴത്തെ ആളുകളുടെ കാര്യം അത്ര അറിയില്ല. ഗുപ്തൻനായരുടെ ചെറിയ വിവർത്തനങ്ങൾ മനോഹരം തന്നെ. എന്നെ ഏറ്റവും കൂടുതൽ ആകർഷിച്ചത് പ്രായോഗികവേദാന്തശയങ്ങളല്ലേ. വിവേകാനന്ദകൃതികളിലെ പ്രചോദകശക്തിയാണ്. തൊണ്ണൂറ്റാം ആണ്ടോടെയാണ് മഹർഷി അരവിന്ദനെ കണ്ടിട്ടുള്ളത്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ 'സാവിത്രി' എന്ന മഹാകാവ്യം ഇംഗ്ലീഷിൽനിന്നും വിവർത്തനം ചെയ്യാൻ ശ്രമിച്ചെങ്കിലും വഴങ്ങാത്തതിനാൽ പാതിയിലു മുപേക്ഷിക്കേണ്ടി വന്നു. ആത്മീയതമാനം ചെയ്യുവെച്ചിരുന്നു പിന്നീട് നടുക്കടലിൽ അകപ്പെട്ടപോലെയായി, മുന്നോട്ടുപോകാൻ സാധിച്ചില്ല. ഇക്കാലത്താണ് പി. പരമേശ്വരൻ അവർകളുടെ മുഴുവൻ കൃതികളും എനിക്കെത്തിച്ചുതരുന്നത്. അതിൽ ഫ്ലൂട്ടർ പോയിട്ടാണത്തെ വായിച്ചിരുന്നു എന്നാൽ, വളരെ ആഴമുള്ള ഒരു ചെറിയ പ്രമേയം. 'ഉത്തരപുറ പ്രസംഗ' ഞാൻ വിവർത്തനം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. അത് പരമേശ്വരജിതന്നെ പ്രസിദ്ധീകരിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇന്നു എന്നാൽ ഫിലോസഫിയാണ് എന്നാണ് അതിൽ പറയുന്നത്. പത്തിരുപതു വർഷം മുമ്പാണ് കാര്യമാണ്. അരവിന്ദഘോഷ് അധ്യാപകനടത്തിയ ബറോഡയിലെ സ്ഥലം ഇപ്പോൾ ഒരു ആശ്രമമാണ്. അവിടെയും ഞാൻ പോയിട്ടുണ്ട്. അതുപോലെ ആദരത്തിനു കാരണമായ മറ്റൊരു വ്യക്തിത്വം മഹാത്മജിയുമാണ്. **അദ്ഭുതത്തോടെ കേൾക്കുക. ഇവരുടെ രണ്ടുപേരുടെയും പ്രചോദനംകേട്ട് സ്വാമി വിവേകാനന്ദനായിരുന്നു (വിവേകാനന്ദശിഷ്യ അയർലൻഡുകാരിയായ സിസ്റ്റർ നിവേദിതയാണ് മഹർഷി അരവിന്ദന് മാതൃഗർഭനം നൽകിയിരുന്നത്. ഈ സിസ്റ്റർ നിവേദിത ഇന്ത്യയ്ക്കു നൽകിയ സംഭാവനകളെപ്പറ്റി ധാരണയുള്ളവരാണോ ഇപ്പോഴത്തെ ആളുകളെന്ന് എനിക്കു സംശയമുണ്ട്). ഗാന്ധിജി രാഷ്ട്രപിതാവാണെങ്കിൽ രാഷ്ട്രപിതാമഹൻ സ്വാമി വിവേകാനന്ദനാണെന്ന് കട്ടിച്ചുപറയാനാണ് ഈ യാഥാർഥ്യത്തെക്കൂടി മനസ്സിൽവെച്ചുകൊണ്ടാവണം. യോഗക്ഷേമസഭയുടെപോലും തുടക്കവും പ്രവർത്തനവും വിവേകാനന്ദന്റെ പ്രായോഗികവേദാന്തത്തിൽ ഊന്നിയുള്ളതായിരുന്നു എന്നകാര്യം അധികമാർക്കും അറിയില്ല. ഗാന്ധിജിയുടെ സ്വാധീനവും യോഗക്ഷേമസഭയുടെ പ്രവർത്തനത്തിനുണ്ടായിരുന്നു. ഞാൻ ഹൈസ്കൂളിൽ പഠിക്കുമ്പോഴാണ് യോഗക്ഷേമസഭയുടെ പ്രവർത്തകനായത്. അന്നാണ് വിടിയെ പരിചയപ്പെടുന്നതും.**

എനിക്ക് ഗുരുതുല്യനായ വിടിയിൽ വിവേകാനന്ദനുള്ള സ്വാധീനം ആഴത്തിലുള്ളതായിരുന്നു. വിടിയുടെ രസിക സമൻതിലും ഹേത്തുരിലും, ഗാന്ധിശിഷ്യൻമാർ ഉത്തരേന്ത്യയിൽനിന്ന് വന്നു താമസിച്ചിട്ടുള്ളതും, എനിക്കറിയാം. ഞാൻ വിവേകാനന്ദനെക്കുറിച്ച് രണ്ടു കവിതകൾ എഴുതിയിട്ടുണ്ട്. മന്ന് 'വിവേകാനന്ദം' മറ്റേത് 'വിവേകാനന്ദൻ'.

? ശ്രീരാമകൃഷ്ണ വചനാമൃതം മുപ്പാട് ഉൾക്കാഴ്ച തന്നിട്ടുള്ള ഗ്രന്ഥമാണെന്ന് അങ്ങു പറഞ്ഞിട്ടുള്ളത് ഓർമവരുന്നു

= വിവേകാനന്ദസ്വാമികൾ ശ്രീരാമകൃഷ്ണനിലേക്കിട്ടിച്ചത് അവതാരവിശിഷ്ടൻ എന്നാണല്ലോ. ആ അവതാരകൃഷ്ണനെ സ്വയമല്ലെങ്കിലും മനുഷ്യരാക്കാനുള്ള വഴി 'The Gospel of Sri Ramakrishna' ആണ് ശ്രീരാമകൃഷ്ണ വചനാമൃതം. ദിവസേന ഞാനാ പുസ്തകം നിത്യയോടെ വായിച്ചിരുന്നു. വേറിട്ടൊരു ഗ്രന്ഥമാണത്. എപ്പോഴും കൈയിൽ സൂക്ഷിക്കുന്ന പുസ്തകം. കുട്ടിക്കാലത്തുതന്നെയുള്ള പരിചയത്തോടെ ചെയ്തിട്ടത് വലുതായതുകൊണ്ടായിരുന്നു. ഗാന്ധിജിയിലും വലുതായ സ്വാധീനം നന്നായിട്ടുണ്ട്. വലുതായതിന് എന്തുതന്നെയുണ്ടെ, പരിവർത്തനം ചെയ്യാനുള്ള ശക്തിയുണ്ട്. ഉപനിഷത്തുകളെത്തന്നെ ലളിതമായിക്കൂടെവെച്ച് എല്ലാവരിലേയ്ക്കു ആവിഷ്കരിക്കുകയാണത്.

? ഭാഗവതം വിവർത്തനം ചെയ്തശേഷം എന്തു തോന്നി

= സത്യത്തിൽ ഭാഗവതവിവർത്തനം ജീവിതത്തിൽ സംഭവിച്ച മുന്നേറ്റം പരിണാമമാണ്. വലിയൊരു സുഖമായ വന്നതുപോലെ. പക്ഷേ, കവിതയെഴുത്ത് പൂർണമായും നഷ്ടപ്പെട്ടു.

? വായന ഇപ്പോഴുമുണ്ടോ?

= കുട്ടികൾ വായിച്ചുതരുന്നത് കേൾക്കും.

? പുതുതലമുറയോടുള്ള സന്ദേശം?

= പ്രത്യേകിച്ചൊന്നും പറയാനില്ല. ഞാനതിനു യോഗ്യനല്ല.

അക്കിത്തം (പുസ്തകം കൈയിൽപിടിച്ചിരിക്കുന്നു) പിതാവിനോടും (അക്കിത്തം വാസുദേവൻ നമ്പൂതിരി) സഹധർമിണിയോടൊപ്പം

Scanned by CamScanner